

RUBAİ MISRALARINDA HİKMET DAMLALARI (2)

ALİ ÖZDOĞAN YAZDI

DİL HARAP OLDU YETER

Dil harab oldu yeter ah şad'a mecal kalmadı
Bin firâkın ateşinden vasl için hal kalmadı
Narın nuruna kandı da onunla yandı yazık
Bitti ömür idi azık meyl-i cemal kalmadı

GÜYA AŞK'MIŞ

Güya aşk'mış sevda imiş şu tantana vü debdebe
Ar sıyrılmış nef's kudurmuş başın kaldırmış edeb'e
Şeytan mı çalmış galebe tecerrüd eylemiş vicdan
Tedenni-yi demde insan hâşâ hayvanlığa gebe

BİL DİL RUBA

Ab-ı hayat olmuş sana sanki eşk-i mâtemim
Bil dilruba bin cevrine dahi yoktur sitemim
Ol kerimden ya nimetim geçmesin sensiz demim
Bil dilruba bin cevrine dahi yoktur sitemim

SIKSAN BİN ÖLÜM DAMLAR

Ah Nilüfer misâli gözyaşındasın şâir
Şiirler niçin acı elemli aşka dâir
Sıksan bin ölüm damlar her bir mısra-yı firkat
Bu aşk değil ki hırkat ecnebiden şeâir

KALP KIRIK GÖNÜL ISSIZ

Bî ümîdi virâneymiş inliyor zâlim diye
Kalp kırık gönül ıssız perişan hâlim diye
Artık sevgiler yalan yetti melâlîm diye
Kalp kırık gönül ıssız perişan hâlim diye

EY CEFADAN LEZZET ALAN

Ey cefadan lezzet alan sanma sürer bu sürur
Zamanlısın devrin geçer zalim ellerin kurur
Çürüyecek bir bedendir hem cefanı ettiğin
Ahretindir tükettiğin zulmün kendini vurur

SAADET BEKLER İKEN

Saadet bekler iken hasıl olur da hicran
Her yönüyle yıkılır tarumar olur insan
Ol aczin kapısından hakikat fehmet o an
Yüzbinlerce derd olsa kâfi esma-i Rahman

BİR İMTİHAN BİR OYUN

Ya ben bana aidim ya kudretten âyine
Bir ömür vermiş Râhim göremezsen bak yine
Bir imtihan bir oyun ebedi olan şikâr
Kimi Esmâ aşikâr kimi bağlı sâyine

BİR BEKLEYİŞ

Ümîde açılan gönül misâli
Ruhumda heyecan uçsuz bucaksız
Bir bekleyiş sorma ah o visâli
Belki şefkat dolu belki kucaksız

RABBİN MURADI VAR

Bülbül müdür inleyen nağme-i feryadı var
Hangi güldür acaba ne derinden yâdı var
Ah hikmettir bu sevda çözülesi muammâ
Baharlar geçer amma bil Rabbin murâdı var

İMAN KEMALAT İMİŞ

Adem kendini ulular
Elinde zanneder yular
Denizde kesilir sular
Hayat garip hâlât imiş
Ah iman kemalât imiş